

Kõrgem Kunstikool Pallas

Skulptuoriosakond

„Skulptuurne metafoor Hekate“

Lõputöö

Mette Post

Juhendaja: Tõnis Paberit

Tartu 2025

SISUKORD

SISSEJUHATUS	4
1. VANA-KREEKA JA MINA.....	5
1.1. Gümnaasium	5
1.2. Vana-Kreeka	5
2. MINU RISTTEED.....	7
2.1. Hekate.....	7
2.2. Surm	7
2.3. Erasmusega Kreekasse	8
2.4. Vaba-aasta	9
3. INSPIRATSIOON	11
4. VALMISTAMINE	13
4.1. Materjalid	13
4.2. Keha.....	13
4.3. Riie	14
4.4. Käed.....	14
4.5. Tõrvik	15
4.6. Lihvimine	15
4.7. Lõpetamine	15
KOKKUVÕTE.....	16
RESÜMEE	17
LISAD	18
Lisa 1, alus.....	18
Lisa 2, aluse kokkupanek	19

Lisa 3, vahtplast.....	20
Lisa 4, esimene torn	21
Lisa 5, esimene jalg.....	22
Lisa 6, torso	23
Lisa 7, torsole kuju andmine	24
Lisa 8, jalgade lihvimine	25
Lisa 9, omavahel liitmine.....	26
Lisa 10, inimfiguur.....	27
Lisa 11, savist pea	28
Lisa 12, negatiivvorm.....	29
Lisa 13, papjeemašee.....	30
Lisa 14, paberpea.....	31
.....	31
Lisa 15, käed	32
Lisa 16, käsivarred	33
Lisa 17, kehaosade liitmine.....	34
Lisa 18, valminud figuur	35
Lisa 19, figuur koos riidega	36
Lisa 20, valminud töö.....	37
LISA 2.	38
Pilt 1, Venus Genetrix (Baldiri 2005).....	38

SISSEJUHATUS

Gümnaasiumi lõputööks valisin Medusa skulptuuri. Ma polnud kunagi sellises suuruses tööd teinud ja samuti mul puudusid varasemad oskused selle valmistamise jaoks. Tulles Pallasesse õppima, nägin teisi vanemate kursuste õpilaste töid ja olin neist väga inspireeritud. Teadsin juba esimesel aastal, et ma kindlasti loon uuesti Vana-Kreeka stiilis skulptuuri. Mind on alati huvitanud realistlikud inimskulptuurid, kuid alati on erilist huvi pakkunud Vana-Kreeka skulptuurid. Olen nii palju aega veetnud Vana-Kreeka ajalugu õppides ja samuti elanud Kreekas pool aastat Erasmus programmi raames. Valisin enda lõputööks jumalanna Hecate. Olen ise spirituaalne inimene ja olen varasemalt kuulnud tema nime erinevates saadetes, kus räägitakse maagiast või nõiandusest. Samuti on mul õnn olnud näha teda ka Acropolis muuseumis skulptuurina. Ta pole kõige tuntuim jumalanna, aga ta on minu jaoks väga unikaalne. Teda seostatakse nõianduse, pimeduse, allmaailma, öö, maagia ja teispoolseusega. Samuti peetakse teda valvajak. Ta on see, kes aitab suunata enda eluga ummikseisus olevaid inimesi õigele teele. Ma olen enda elus pidanud suuri muutusi tegema ja alati olen otsinud märguannet universumilt. Olen pidanud suurte dilemmaadega aga ka surmaga lähedalt kokku puutuma. Tunnen temasugust inimest enda elus. Hecate minu teoses on kui metafoor otsustele ja õigetele valikutele, mis alguses ei tundu parimad, kuna nad tõmbavad Sind mugavustsoonist välja. Loon ta selle väljendamiseks, meisterdades teda füüsilisel kujul. Tänu kogemustele, mis sain Vanemuise teatri praktikal, valmistan jumalanna penoplastist ja ka taaskasutatavatest materjalidest. Tahan ka tänada kõiki õpetajaid, kes aitasid kaasa minu skulptuuri loomisel. Minu juhendaja, kes aitas mind nõu ja jõuga. Aga ka neid, kes Te lõite mulle selle eraldi nurga, kus ma sain segamatult oma tööd teha. Aitäh!

*Universum- selle all mõtlen kedagi või midagi, mis on kõrgemal kui meie. See kes toob sulle kas head või halba karmat.

1. VANA-KREEKA JA MINA

Minu aeg gümnaasiumis. Tegelesin kunstiga ja ei võrdlenud end teistega. Saades Pallasesse nägin teisi ja hakkasin enesekriitiliseks. Kuid otsustasin ikka end lõputööks tõestada. Näidata, et oskan ikka modelleerida inimkeha.

1.1. Gümnaasium

Minu gümnaasiumi lõputööks oli Medusa ülakeha skulptuur. Kuna ma väga armastan Vana-Kreeka skulptuure, siis ainvõimalik otsus oligi minna õppima Pallasesse skulptuuriosakonda. Kuid nüüd, olles 4 aastat Pallasel õppinud, näen milliseid proportsiooni vigu olen teinud enda Medusa skulptuuris. Kohe kui ma sain Pallasesse sisse, teadsin et ma pean ja tahan teha Vana-Kreeka stiilis skulptuuri. Kuid ükski kooliülesanne ei sobinud selle teemaga kokku ja mul kunagi ei avanenud võimalust teha oma unistuste skulptuuri. Nüüd olles lõpetamas kooli teadsin, et pean oma unistuse ellu viima ja selle skulptuuri valmis tegema. Olen nii palju õppinud kuidas inimesi joonistada ja savist modelleerida. Samuti ma teadsin, et teen täispikkuses naisskulptuuri, seetõttu keskendusin koolis käies rohkem naiste joonistamise peale. Esimesel aastal modelleerisin naise pead. Vaheaastatel olen joonistanud ja maalinud akte naistest. Viimasel aastal sain valmistada savist naise torso. Seetõttu teadsin, et nüüd ma olen valmis täispikkuses naise kuju loomiseks.

1.2. Vana-Kreeka

Vana-Kreeka on mind alati huvitanud. Ma täpselt ei teagi mis on mind selleks mõjutanud. Kuid tean, et väiksena armastasin meisterdada ja valmistada enda nukumaja jaoks mööblit. Siis kui hakkasin vanemaks saama, avastasin, et nukumajad ei kõneta mind enam. Kindlasti on oma osa sotsiaalmeedial, kus ma sain jälgida Vana-Kreeka arhitektuuri, ajalugu ja selle ilu. Ma ei teadnud seda siis, aga nüüd sain aru, et mulle meeldib see, sest see on perfektne ja realistlik kuju. Mulle väga meeldib perfektsus, detailid ja sümmeetria. Seda on näha ka minu elustiilis. Kuid minu meisterdused on rohkem spontaanselt tehtud ja mitte alati perfektsed. Olen Pallasel ajal meisterdanud, aga olen alati olnud enesekriitiline.

Mulle tundub, et teised on väga täpsed enda tööga ja mina millegipärast ise ei ole. Lapsena meisterdades polnud ma üldse kriitiline. Ma olin isegi väga uhke, sest ma ei teadnud kedagi kes meisterdab nii nagu mina. Millegipärast võrdlen end koolis teistega. Nagu näiteks gümnaasiumis olin ka enda klassist ainuke, kes tegi lõputööks midagi füüsilist ehk kuju. Mul ei olnud end kellegi teisega võrrelda. Täpselt nagu põhikoolis tegin enda uurimistööks viigerhülge kuju. Nüüd Pallases näen ma endasuguseid õpilasi ja võrdlen end palju nendega. Minu kooli tudengid on kõik väga imelised ja nende töid nähes tunnen end, et olen neist maas. Kuid samas ma tean, et ma ei tohi nii end näha ja mõelda. Sellepärast võtangi endale suure projekti, kus saan end tõestada. Valisin lõputööks naisskulptuuri, sest tunnen enda sees, et ma pean ennast tõestama. Eks nüüd olen saanud aru, et Vana-Kreeka skulptuurid on realistlikud ja perfektsed, täpselt nagu olen tahtnud et minu tööd oleksidki. Eks ma nägin seda ilu ja vaeva skulptuurides. Sest selliseid töid on nii hämmastav vaadata. Nii palju tööd ja vaeva on läinud nendesse. Tunnen, et need skulptuurid on mind väga mõjutanud. Kõik mu aastad Pallases on olnud väga huvitavad, arendavad ja ka lõbusad. Olen saanud piisavalt kogemust, et lõpuks täita enda unistus teha Vana-Kreekas stiilis skulptuur.

2. MINU RISTTEED

Siis kui ma leidsin Hecate jumalanna, abistaja ja suunaja, hakkasin ma mõtlema enda ristteedele. Sain aru, et mul on olnud kolm suurt ristteed. Nendeks on surm, erasmusega Kreekasse ja vaba-aasta.

2.1. Hecate

Hecate on Vana-kreeka mütoloogias öö-, maagia-, kuu-, allmaailma-, nõiakunsti ja teispoolseusega suhtlemise jumalanna. Jumalanna pühapaikadeks oli ristteed ja sinna viidi ka ohvreid ja ande sooviga, et ta aitaks valida õige tee. Hecate on unikaalne jumalanna, sest ta saab olla nii taevas, maa peal kui ka allmaailmas. Hecate on lugudes olnud abistaja ja juhataja. Ta aitas Demetril Persephone üles otsida allmaailmast juhatades sinna teed tõrvikute abil.

Jumalannat kujutati tavaliselt naisena, kes hoiab käes kaksiktõrvikuid. Teda kujutati ette ka kolme peaga, sest ta oli ka ristteede jumalanna. Kolm pead kui kolm dilemmat. Inimesed viisid ohvreid ristteedele, et saada vastuseid neid vaevavatele küsimusele. Ta oli see kes, aitas ja suunas inimesi õigele teele.

Teda kujutatakse koos koera ja tuhkuga. Mõlemad loomad olid varasemalt naised, kuid neile pandi needus peale. Hecate aitas neid ja nad said tema kaaslasteks. Kindlasti valiti just need kaks looma, sest koer on tuntud kui kodukaitsja ja tuhkur on kahjurite peletamiseks. Mõlemad on n-ö kodukaitsjad (Atsma,2017).

2.2. Surm

Hecate on minu jaoks metafoorne väljendus. Ta tähendab otsuste langetamist. Mul on elus olnud kolm suurt dilemmat. Sellel ajal olen meeletult universumi poole palvetega pöördunud. Esimene oli gümnaasiumi ajal, kui ma mõtlesin, kas kolin koos emaga Tartu ja vahetan kooli või jään enda vanaema ja vanaisa juurde Valka edasi elama ja saan edasi olla oma lapsepõlve sõbrannadega. Ühtepidi tahtsin väga uut algust ja uut kogemust, aga samas kartsin muutust. Valga oli mulle väga turvaline koht ja kõik minu lapsepõlve sõbrannad olid seal. Väga raske oli seda muutust läbi teha, sest Tartu tundus uue linna ja koolina väga hirmutav. Vanaema juures elamine oleks olnud mugav ja harjumuspärane. Minu emal oli uus

töökoht teda ootamas, aga mina pidin poole kooli pealt alustama, mis oli minu jaoks emotsionaalselt väga keeruline protsess. Ma täpselt ei saanudki aru, mis tõukas mind sellist otsust tegema. Me pidime 6 kuud järjest igal hommikul sõitma Valgast Tartusse ja õhtuti tagasi, kuni meie korter sai lõplikult renoveeritud ning meil avanes võimalus lõpuks sisse kolida. Kolimisega oli nii palju muresid, samuti sain koolis teada, et nende koolitöödega olen ma ka maas. Ehk ma pidin lisaks kodutöid tegema, et teistele järele jõuda. Ma ei saanud uusi sõpru koolist ja hakkasin vaikselt kooli lõpupoole tunde üle laskma. Olin väga õnnetu, sest kartsin, et universum on saatnud mind valele teele. Mõned kuud peale Tartusse kolimist, saime teada et vanaema põeb kaugele arenenud vähki. Ta võitles poolteist aastat, enne kui pidi alla andma. Ma kahetsen nii väga, et ma polnud viimased kuud enda vanaemaga. Samas ma tean, et ma poleks suutnud näha teda suurtes valudes ja vaikselt ära hääbumas. Ma teadsin, et vanavanemad surevadki vanaduse tõttu ära, aga see võitlus vähiga, korraks vähi seljatamine ja paariks kuuks tunduski, et ta sai sellest lahti ja vana elu läheb edasi. Kuid selline äkiline pööre ja surm tuli ootamatult ja väga valusalt. Loogiliselt oli minu emal kõige raskem sellega toime tulla. Kuid nüüd ma saan aru meie valikust. Universum valis meile natukene vähem valusama viisi surmaga toime tulemiseks.

2.3. Erasmusega Kreekasse

Kolmandal aastal Pallases tundsin, et ma ei jõua teistele järgi ja et minu tööd pole piisavalt head. Ma võtsin vabaaineks maalimise, et saaksin enda EAP täis. Kuid ühe tunni ajal kutsuti meid Erasmuse tutvustamisele. Sellest räägiti nii huvitavalt, et see kohe kõnetas mind. Kuid mul tuli jälle seesama hirm muutuste vastu. Samas ma teadsin, et olen mustas augus ja motivatsioon kunsti vastu on ajutiselt ära läinud. Tundsin, et kooli ja töö tõttu olen läbipõlenud ja mõtlesin, et ma vajan väga vaheldust. Valisingi enda lemmikriigi ehk Kreeka. Pikk protsess oli saada kõik testid tehtud ja asjad organiseeritud. Väga huvitav oli näha kuidas Kreekas õpilased ja õpetajad teevad tööd. Õpetajad hilinesid alati 30-45 minutit tundi ja õpilased suitsetasid tundides. Kõik oli väga uus ja kummaline. Ma olin nii õnnelik, et sain nendes

tundides osaleda kuni nägin, et õpetajad ei võta kooli tõsiselt. Ehk sa võisid teha mis iganes tahad ja ükskõik millal. Tihti ei saanud ma ülesannetest aru, sest õpetaja andis alati vaba valiku. Ma mäletan, et üks esimestest töödest oli esitluse tegemine ja ainult paar üliõpilast tegid, mina kaasaarvatud. Kuid lõppkokkuvõtteks me ei esitanudki seda, sest õpetaja rääkis üleüldist juttu. See oli esimene kord kui sain aru, et siin koolis pole ühtki reeglit ega tähtaega. Väga tihti läksin kooli ja kedagi polnudki. Oli kas millegi protesteerimine, vaheaeg või jälle mingi püha. Info kuidagi ei jõudnud kunagi kellelegi. Küsisin õpilastelt aga kunagi keegi ei teadnud, sest mitte midagi ei võetud seal tõsiselt. Siis otsustasin keskenduda rohkem Erasmuste inimestele. Nendega oli lõbus igal pool käia, kuid viimased kaks kuud oli teistel eksamid, aga minu kunstitöö oli ammu juba tehtud ja mul polnud ühikas midagi teha enda. Seda kurvemaks mu meel läks ja seda hullemaks minu koduigatsus läks. Nutsin enda emale. Ma ei teadnud, mida teha. Tundsin end olevat lõksus. Kuid vihastusin, et valisin Kreeka. Seal riigist ära tulles kaua aega kahetsesin, et üldse läksin sinna. Kuid siis hakkas mulle vaikselt kohale jõudma, kui palju ma seal riigis nägin päris ja originaalseid Kreeka skulptuure ja käisin igasugustes kunstimuuseumites. Alati kui keegi nüüd mainib mulle Kreekat, siis mul kohe tuleb meelde, kuidas ma seda ja ka teist nägin seal. Enam ma ei pea sinna minekut halvaks otsuseks vaid kogemuseks, mida ma tollel hetkel ei suutnud näha. Jälle näide, et iga otsus on läbi mõeldud universumi poolt.

2.4. Vaba-aasta

Tulin Kreekast tagasi ja tundsin, et olen rohkem läbipõlenud ja väsinud kui enne ning samuti sain teada, et olen ainetes maas. Olin kahevahel, kas võtan vaba aasta või võtan end kokku. Ma korra proovisin ja andsin alla. Ma võtsin vaba aasta, aga see tegi mind veel laisemaks. Siis tegin otsuse, lähen vähemalt tööle. Ma pean midagi tegema, muidu tunnen, et ma pole midagi saavutanud. Samuti otsustasin, et kolin emast lahku, sest läbipõlemine tegi mind kuidagi vihaseks maailma vastu. Ma läksin siis tööle ja kolisin korterisse uue toakaaslasega. Kuid mul tuli probleeme nii tööl kui ka toakaaslasega. Olin nii õnnetu enda eluga, et see mõjus ka teistele ja minu elustiilile. Hakkasin vaikselt teistest eralduma, sest

tundsin, et keegi ei vääri minu vihahooge. Kolisin täiesti omaette ja vanast töökohast koondati mind. Hakkasin mõtlema ja kahetsema, et ma sellise muutuse tegin ja ema juurest ära kolisin. Ma soovisin õhtuti, et kõik läheks kergemaks või tagasi nagu enne. Kuid teadsin ka, et see on võimatu, elu on läinud edasi. Täpselt nagu minu ema, ma hakkasin ka universumi poole palvetama. Lihtsalt kõva häälega rääkimine ja palumine, et kõik läheks hästi. Mida rohkem ma rääkisin, seda rohkem läks kergemaks. Ma täpselt ei teagi, kelle poole ma olen läbi aastate palvetanud. Kuid minu mõttes on rohkem universum kui doomino efekt. Ehk ma soovin, et midagi juhtuks. Mitte et nüüd antakse soov mulle otse kätte, vaid ma teen midagi head universumile/keskkonnale kuni doomino klotsid kukuvad järjest ja midagi jõuab minuni. Seda olen ma uskunud terve anda elu. Olen endale alati öelnud, et asjad juhtuvad põhjusega. Ma olen saanud enda muredest üle, sest ma olen sellest positiivsuse leidnud. Näiteks minu emal tekkisid Tartus uue korteri renoveerimisega nii suured probleemid, et ta pidi kordades rohkem maksma kui ta arvas. Samuti paar aastat hiljem koondati ta töökoht ja tema vanemad surid aastase vahega. Kuidas läbi kõige hullema on ta kuidagi ruunide, maagia ja universumi poole pöördunud. Tal on väga rasked ajad olnud, aga ta on saanud nendest oma positiivsete mõtetega välja. Tema on uskunud, et kõik juhtub põhjusega parimaks hüvanguks ja sellepärast on tema ka tugev. Seetõttu usun, et mina ka olen. Minu ema on olnud ristteede/probleemide lahendaja. Ma olen terve elu tema poole pöördunud, kuid ainult viimastel aastatel olen saanud aru, et tal pole kellegi poole pöörduda. Selline raske tunne minu südamel, et ma pole piisavalt suutnud teda aidata. Loodan, et minu skulptuur temast kui juhatajast, näitab talle kui palju ta on mind inspireerinud ja aidanud mind mustast august välja. Ma loodan väga, et minu skulptuur väljendab tema positiivsust ja mõju minu elus.

3. INSPIRATSIOON

Mäletan, et alustasin kunstiga tegelemist siis, kui väiksena ehtasin endale väikesi nukumaju ja makette loodusest. Alati kui mu ema hakkas midagi ära viskama, küsis ta alati minult, et kas ma vajan seda. Ma nägin kõiges alati potentsiaali. Muidugi ema see liiga palju ei rõõmustanud, kuna asjad muudkui kuhjusid. Lisaks sellele sain ma tihti kiita ja komplimente enda tööde eest. Arvatavasti see andiski eriti suure tõuke mulle kunstiga edasi tegelemiseks. Kuid saades 13 aastaseks, ei julgenud ma enam miniatuurseid majakesi teha, arvates et minuvanused selliseid asju enam ei meisterda. Lõpetasin täielikult kunsti tegemise. Mul oli natuke aega paus, kuni algas koroon. Olin 17 aastane ja suure igavuse tõttu läksin tagasi enda lapsepõlve hobidesse. Sain päevad läbi meisterdada ja ma olin selle üle väga õnnelik. Eriti tundsin seda hommikul ärgates, kuna teadsin et töö ootab mind. Samuti õhtul magama minnes kui töö oli mul kuivamas. Teadsin, et gümnaasiumi lõputööks tahan teha midagi suurt. Mulle väga meeldib Vana-Kreeka kunst. See on mind kuidagi väga sügavalt mõjutanud. Gümnaasiumi lõputööks tegin Medusa ülakeha skulptuuri. Samamoodi kartsin näidata enda klassikaaslastele tööd, sest keegi neist polnud kunstiinimene ja kartsin nende reaktsiooni. Hoidsin skulptuuri varjus kuni esitamiseni. Ainuke kes mind kiitis oli mu psühholoogia õpetaja, kes oli ka kunsthingeline. Tema tõukaski ja julgustas mind, et läheksin edasi õppima Pallasesse. See üks tõuge oli piisavalt motiveeriv. Hakkasin kodus rohkem meisterdama. Pallasess olles tegin ma ainult kooliülesandeid, aga mitte enam hobina. Lootsin rohkem tunde saada inimkeha modelleerimiseks, kuid seda polnud minu jaoks piisavalt. Siis kui algas viimane aasta ja me pidime portfooliot tegema, sain aru, et ma pole piisavalt end väljendada saanud. Olin pettunud ja õnnetu ning võtsin vaba aasta. Käisin ära Kreekas ja läksin tööle. Tulin tagasi kooli ja ma teadsin, et pean tegema Kreeka teemalise skulptuuri. See on põhjus, miks ma siia kooli tulin. Esimene kord kui tegin skulptuuri, siis mul otseselt polnud seost Medusaga. Kuid nüüd teadsin et valin Hekate, sest ma olin kuulnud tema nimest erinevates lemmikseriaalides nagu „Buffy the Vampire slayer“ ja „Sabrina the teenage witch“. Samuti olen näinud Hekate skulptuuri Acropoli muuseumis Kreekas. Tema nimi oli tuttav ja kui ma temast rohkem informatsiooni otsisin, siis tundsingi ära tema tuttava näo. See jumalanna on maagia, pimeduse, allmaailma ja ristteede suunaja. Tema juurde pöörduti küsimusega, lootes vajalikku vastust. Mina näen teda kui inspiratsioonina. Kuid temast ei ole väga palju pilte.

Seetõttu printisin inspiratsiooniks endale Vana-Kreeka skulptuure ja kleepisin seinale. Just teda tahan järgi teha, näidates enda uusi arendusi, mis ma sain tänu siin koolis õppimisele. Tahan näidata läbi selle teose, kus ma alustasin ja kuskohas ma lõpetasin.

4. VALMISTAMINE

Tegin enda tööd tasuta leitud materjalidest. Täpselt nagu ma väiksena tegin.

4.1. Materjalid

Ma valmistan enda skulptuuri taaskasutatud materjalidest. Põhjus miks ma valisin enda lõputöö n-ö prügist valmistada on sellepärast, et olen lapsest saadik igasugustest ülejäänud jääkidest valmistanud endale nukumööblit. Hakkasin igas prügis nägema potentsiaalset uut asja ja ei lubanud emal palju asju ilma mulle näitamata ära visata. Isegi kui ma sain vanemaks, siis ma ei näinud põhjust osta endale materjali, kui ma teadsin, et leian sesa kusagilt tasuta. Nüüd ma teen enda Hekate samamoodi, et näidata enda stiili kui ka enda uut oskust.

4.2. Keha

Talvel käisin Vanemuises praktikal. Ma avastasin, et kõik rekvisiidid on tehtud penoplastist. Seal praktikal olles valmistasin endale koju Vana-Kreeka samba. Nüüd mõtlesin, et teen samas stiilis naise kuju. Kuju sisu on tehtud penoplastist. Materjali leidsin Facebooki kaudu Tartu Teaduspargist, kes jagas asju tasuta laiali. Aluse tegin puitplaadist ja toru on sees karkassina(vt lisa 1). Need materjalid leidsin koolist. Puidust plaadi külge panin vertikaalselt kepi ja teravad pulgad. (vt lisa 2). Kinnitasin selle naelaga. Kuid pulk ei olnud piisavalt pikk, seega lisasin teise otse peale. Nüüd oli mul karkass olemas. Baasiks asetasin vahtplastitükid üksteise peale(vt lisa 3). Platvorm oligi valmis. Kõik penoplasti tükid olid sama suurusega ja ristküliku kujuga. Selleks et kahte jalga teha, panin penoplasti üksteise otsa ja liimisin makroflexiga. Jätkasin seda tööd niikaua kuni tuli torn(vt lisa 4). Kui torn oli piisava pikkusega, siis hakkasin lõikama massi maha, kuni see nägi välja nagu jalg(vt lisa 5). Mulle oli inspiratsiooniks Venus Genetrix (vt pilt 1). Tema parem jalg oli vaevalt puudutamas maad ja vasak oli otse ees, mille peale kandus kogu keha raskus. Tegin tema mõlemad jalad valmis ja siis katsin paberiga, mis oli omakorda PVA liimi segust läbi käinud. Kui mõlemad jalad olid ära kuivanud, siis lisasin ja võtsin massi maha, kuni sain jala kuju. Hiljem akutrelliga lihvisin tugevamalt pinda, et pind oleks siledam. Järgmisena läksin torso peale üle. Ma panin penoplasti tükid omavahel kokku kuni tuli umbkaudne kuju torsost(vt lisa 6). Kinnitasin torso

külge teravate pulkadega paberi, et siis paber kuivaks sissepoole(vt lisa 7). Makroflex kuivab öö läbi, seega järgmisel päeval tulin tagasi ja hakkasin massi maha võtma. Jällegi lisasin ja võtsin maha massi kuni tundsin, et nii on õige. Peale selle lisasin paberkihi peale ja jälle lihvisin(vt lisa 8) Vahepeal sain ma endale ka 3D prinditud versiooni Venus Genetrixist. Sain selle järgi vaadata torsot ja jalgade asetust. Tegin muudatusi ja hakkasin järgmise asjana liitma torsot jalgadega(vt lisa 9). Ehk tegin puusa ja tagumiku, samamoodi lihvisin ja lõikasin kuni sain endale inimkuju(vt lisa 10). Järgmise tööna hakkasin modelleerima pead(vt lisa 11). Tegin savist pea, et hiljem saaksin võtta kipsist negatiivvormi ja siis paberiga seest positiivvormi(vt lisa 11). Kohe alguses teadsin, et minu nõrgemaks küljeks on pea valmistamine. Ma kutsusin appi nii minu juhendaja Tõnis Paberiti kui ka välisõppejõu Udeya Vir Singhi. Soovisin teha rohkem kreeka inimese näo karaktereid, kuid mulle öeldi, et naine näeb välja minu moodi. Seetõttu jätsin ta sellisena edasi. Võtsin temast kipsiga vormi ja sealt edasi paberiga(vt lisa 12). Siis kui see oli ära kuivanud, siis võtsin tema välja ja tegin talle ülejäänud pea makroflexist. Järgmisel päeval kui see oli kuivanud, lisasin juuksed. Ma tegin seda nii, et makroflexi otsaga tegin talle lained pähe. Mis kujutavad lokkis juukseid, siis katsin pea väikeste rebitud paberitükkidega ja jätsin selle kõrvale(vt lisa 13).

4.3. Riie

Kanga leidsin Uuskasutuskeskusest. Teadsin, et tahan teha naiste rüü, mis on mõlemalt õlalt nõelaga kinnitatud. Riie katab terve keha ära ja tekitab volte. Seda ma tahtsingi järgida.

4.4. Käed

Käte tegemisel abistas mind Udeya Vir Singhiga. Võtsin kipsist vormi enda kätest ja hiljem tegin positiivse vormi paberist (vt lisa 14). Vormist välja tulles, pidin veel parandama ja lihvima käsi. Vormid võtsin vaid pea ja käte jaoks(vt lisa 15). Alguses oli mul plaanis teha kõik nullist, kuid sellist detaili on raske teha ainult vahtplastist ja paberist. Ülejäänud keha sain modelleerida ise. Käevarred tegin vahtplastist kuid panin tugeva traadi sisse(vt lisa 16). Traadi leidsin koolist.

4.5. Tõrvik

Hekate paremas käes on tõrvik. Tõrviku tegin papist, paberist, lindist, teibist ja pitsist. Selle omakorda värvisin valge spreivärviga üle. Selle sees on lamp, mis helendab nagu tuli tõrvikus. Selle peale panin väikese tüki punast plastikut, et siis tõrvik helendaks punast värvi. Leegid tegin kilest. Värvisin kile oranži ja kollase spreivärviga. Lasin sellel ööläbi kuivada ja siis tegin pvaga üle, et kile kivistuks.

4.6. Lihvimine

Lasin kõikidel kehaosadel kuivada päev ning siis hakkasin vaikselt lihvima. Lihvisin akutrelliga, mille otsa panin lihvimispaberi. Tundsin, et sain enam-vähem liigeste kuju valmis ja lisasin kõik omavahel kokku(vt lisa 17). Lisasin pea ja lihvisin edasi(vt lisa 18).

4.7. Lõpetamine

Vasakus käes on riie, mis langeb maha ja on laineliselt tema selja taga(vt lisa 19). See riie on sätitud liimi, spreivärviga ja seinavärviga kuivama vastu põrandat. Mina ja minu juhendaja sättisime voldid ilusti õigeks ja lasime sellel öö läbi kuivada. Riide peale tulevad minu vanad kunstitööd, mis näitavad, et alustasin nendest kuni jõudsin lõpuks enda suurema projektini. Töö eesmärk on näidata minu elu arengu teekondi. Minu skulptuur on pühendatud minu emale, kes on alati hoidnud mind kunsti rajal, julgustanud ja toetanud minu ideid. Ilma tema toetuseta ei oleks ma julgenud edasi minna Pallase kunsti erialale. Ma olen talle väga tänulik(vt lisa 20).

KOKKUVÕTE

Ma tegin enda gümnaasiumi lõputööks Medusa ülakeha skulptuuri, kuid ma polnud varem savist kujusid teinud. Mulle väga meeldib see skulptuur, kuid sooviksin teha midagi suuremat ja võimsamat Pallase lõpetamiseks. Ehk ma valisin jälle Kreeka mütoloogiast tegelase. Hekate on Kreeka jumalanna. Ta on nii allmaailma, öö, maagia ja ristteede juhataja. Tema nime olen kuulnud nii saadetes kui ka näinud teda Kreekas Acropolis, seetõttu valisingi just Hekate. Tundsin temaga sidet koheselt, kui ma lugesin temast ja sain teada, et vanasti pöörduti tema poole kui inimesel olid rasked valikud. Ta oli see, kes suunas inimesi õigele teele. Minu kokkupuude surmaga, reisimisega ja minu vaba-aasta. Sel ajal pidin raskeid otsuseid tegema ning tundma kahetsust ja siis aktsepteerimist. Kuid kelle poole ma alati pöördusin, oli mu ema. Tema peale mõeldes jõudis mulle kohale, et tema oli see kes suunas mind kunsti valdkonda. Tema oli see, kes toetas mu kunstihobi ja esemete ning nn prügi korjamist kunstiteose loomiseks. Ma hakkasingi edasi tasuta saadud asjadest teoseid looma, sest ma ei taha kulutada raha, kui ma tean, et saan leida asju. Seetõttu teen lõputöö ka tasuta leitud materjalidest. Kuju sees on vahtplast, selle leidsin firmast kus toote kate oli pehme vahtplast. Seda oli väga palju üle ning sain selle tasuta. Naise kuju katsin rebitud paberkottidega. Kotid sain tasuta enda klassikaaslaselt. Tõrviku tegin kodust leitud materjalidest. Minu teos Hekate, on inspireeritud minu emast. Naisel on riie käes ja see voolab ka edasi maas, kus on minu teosed peal. Kõik mis olen teinud väljaspool kooli ning on tehtud leitud materjalidest. Ma olen tänulik, et mul on keegi, kes alati toetab minu ideid.

RESÜMEE

I love art, architecture and ancient Greece sculptures. I made a sculpture of Medusa, when I was in high school. I received very positive feedback. This helped me decide to go to an art university. I had done a lot of sculpting and crafting, but realized at the end of my school year, that I have not done the art that represents me. So, I took a year off and felt that I needed to do a sculpture inspired by ancient Greece. I wanted to sculpt a woman. Thinking of Greek mythology, I decided on Hecate. I had heard her name on two of my favourite TV shows. In both of those shows, the main character asked Hecate for help. I learned that she was the one who people turn to for advice. She is also associated with magic, night, the underworld and guidance. When I was reading her story, I recognized someone in her. When I had tough choices in my life like accepting my loved one's death, moving to another country and my academic break, I had someone to turn to. I turned to my mom. My mom was the one who helped me out of my dark eras. Even though she was struggling herself, she was also the one who supported me with my art interest. She would bring me junk that I would repurpose and give life to. As a result of this I followed that route and decided to make my final school project, a sculpture out of free found objects. Hecate is created from foam plastic that I got from a company that did not need the extra packaging. She is covered with torn up paper bags that I got from a classmate. The torch she is holding in her hand is made out of things that I found in my house. In Hecate's other hand she holds fabric that is touching the ground and flows back. On the material there are my old works that I made outside of my school assignments. I want to show all my work. I am also very thankful to my mom for supporting my art career.

LISAD

Lisa 1, alus

Lisa 2, aluse kokkupanek

Lisa 3, vahtplast

Lisa 4, esimene torn

Lisa 5, esimene jalg

Lisa 6, torso

Lisa 7, torsole kuju andmine

Lisa 8, jalgade lihvimine

Lisa 9, omavahel liitmine

Lisa 10, inimfiguur

Lisa 11, savist pea

Lisa 12, negatiivvorm

Lisa 13, papjeemašee

Lisa 14, paberpea

Lisa 15, käed

Lisa 16, käsivarred

Lisa 17, kehaosade liitmine

Lisa 18, valminud figuur

Lisa 19, figuur koos riidega

Lisa 20, valminud töö

LISA 2.

Pilt 1, Venus Genetrix (Baldiri 2005)

Kasutatud allikad

<https://www.theoi.com/Khthonios/Hekate.html>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Hecate>